

OKAN MÜDERRİSOĞLU

Uluslararası ihbarcılar... Moral değerler...

|| **Düşmanımın düşmanı dostumdur**" fırsatçılığının hayli prim yaptığı günlerden geçiyoruz. Siyasi rekabetin olmadığı ortamlar, siyasi husumetler üretebiliyor. Hazımsızlık psikolojisi, hasımlık hastalığı olarak dışa vurabiliyor.

Gerek 16 Nisan referandumu öncesi siyasi ve sosyolojik tablo gerekse [CHP](#)'nin "**adalet yürüyüşü**" dediği organizasyonun uygulanma şekli, önümüzdeki 1.5 yıla dair ciddi ipuçları veriyor. Eskiden örtülü kurgulanan işbirlikleri, artık açık düşmanlık veya cephe hareketi olarak karşımıza çıkıyor. **Almanya... FETÖ... PKK... HDP... CHP...** Ve yedekte bekleyen medya organizasyonunu aynı düzlemde buluşturabilen, konjonktürel ortaklıklara iten aktörleri ve faktörleri yeniden, ciddiyetle ele almak zorundayız. Geleneksel ezberler, anlık durumları açıklamaya yetse de orta-uzun vadeli riskleri bertaraf etmeye yetmeyebilir. Ne aşırı özgüvenle meseleyi hafife almak ne de karamsarlıkla olayları olduğundan büyük görmek fayda sağlar. Gerçekçi ve soğukkanlı olmak durumundayız.

Şunu iyi biliyoruz. [FETÖ](#) ve [PKK](#), Türkiye karşıtı lobilerin içeride ve dışarıda en önemli enstrümanı. Birinin elinde ateşli silah, diğersinin elinde organize insan gücü ve gizli devlet belgeleri var. İkisi de amaç birliği yapabiliyor. Türkiye'nin elini zayıflatmak isteyen uluslararası odaklarca taşeron olarak kullanılabilir. Bu iki suç örgütünün, siyasal veya bürokratik görünümü uzantıları ise Türkiye'de kendine alan açabiliyor. Bu alana dönük hukuki müdahaleler, yani devletin savunma refleksi ise başta AB, küresel merkezlerin sert tepkisi ile karşılaşabiliyor. Çok daha önemlisi, "**Türkiye ile Türkiye Cumhurbaşkanlığı arasında fark yaratılmaya çalışılıyor!**" Bilhassa Alman yönetiminin, "**Türkiye'ye karşı değil ama...**" diye başlayan cümleleri "**Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı eskisi kadar dikkate almamalıyız**" çıkışları tesadüfi değil. Türkiye Cumhurbaşkanı ve Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti üzerinde kurulmak istenen baskıların, Türk halkını ve demokratik tercihlerini de baskılamak olduğunu kim görmezden gelebilir ki?

[Almanya](#)'nın, İngiltere sonrası yeni bir Avrupa inşa etmek istediği, o Avrupa'da Alman güç dengesini değiştirebilecek olan Türkiye'yi, dış halkada konuşlandırmak istediği ortada. Almanları, stratejik çıkarları ve hesapları ile yorumlamak mümkün. Peki ya, Almanya dahil olmak üzere, Türkiye'de yönetimi gayrimeşru yollarla değiştirmeyi arzulayan; ülke, kurum, kuruluş ya da örgütle yakınlaşabilen ana muhalefet partisine ne demeli? CHP'nin ve genel başkanının, legal görünümü illegal tehdit unsuru olarak tanımlandıktan sonra FETÖ ile giderek artan paslaşmasını ne ile izah edeceğiz? 17-25 Aralık siyasete müdahale girişimi sırasında FETÖ'cülerin geliştirdiği senaryoya dört elle sarılan CHP'nin, sonraki her seçimde hüsrana uğramasına rağmen, bu senaryonun yeni bir versiyonuna bel bağlamasına ne

diyeceğiz?

16 Nisan'daki oy dağılımını konsolide etmenin yolu, Türkiye'yi global arenada şikâyet etmekten, uluslararası ihbarcılıktan mı geçiyor? Birkaç değişik ekolün, farklı uçlara çekmeye çalıştığı CHP, siyaset üreterek iktidara gelmekle, dış siyasi planların aracı olmak arasında neden gel-git yaşıyor?

Sözün özü... Türkiye, politik, diplomatik, sosyolojik, ekonomik fay hatlarındaki kırılmalara karşı duyarlı olmak durumunda. Nasıl ki komşularla düşmanlıkları azaltıp dostlukları geliştirmeye çalışıyorsak, ülke içinde de gerilim noktalarındaki elektrikleşmeyi izole edip, moral değerleri ön plana çıkarmalıyız.

Yasal Uyarı: Yayınlanan köşe yazısı/haberin tüm hakları Turkuvaz Medya Grubu'na aittir. Kaynak gösterilse veya habere aktif link verilse dahi köşe yazısı/haberin tamamı ya da bir bölümü kesinlikle kullanılamaz.

Ayrıntılar için lütfen tıklayın.

YAZARIN ÖNCEKİ YAZILARI

Tüm Yazıları >

- > **Hassas günler... Hassas gündem (17.8.2017)**
- > **AK Parti... "Bir umut, bir ses, yeni bir nefes" (15.8.2017)**
- > **Hiçbir şey eskisi gibi olmadı (12.8.2017)**

SABAH

SABAH